

Omvendt er vi også nødt til at investere i fremtidig forskning og udvikling, så vi kan bevare et højt niveau som land, så vi kan blive ved med at konkurrere på verdensmarkederne, så vi kan blive ved med at få store skatteindtægter, ikke bare fra skatteyderne, men også fra virksomhederne, og så der bliver så stor en mængde penge til rådighed til velfærd som muligt.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 17:51

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Da regeringen, Dansk Folkeparti og Ny Alliance indgik finanslovaftale og dermed besluttede bl.a. det, der nu udmøntes i det lovforslag, vi behandler her, L 172, knæsatte de i virkeligheden også samlet set den mest nidkære og centralistiske styring af kommunerne siden 1970. Samtidig lagde man i virkeligheden også gift for alt fremtidigt samarbejde mellem kommunerne og staten. Der kan man jo spørge sig selv, om det var noget, man gjorde, fordi man var i en økonomisk krisituation. Nej, tværtimod må man vel sige. I modsætning til, hvad der også har været nævnt her i debatten, så har det nuværende aftalesystem rent faktisk fungeret og har sikret via aftaler mellem den til enhver tid siddende regering og KL, at Danmark både har kunnet føre en økonomisk ansvarlig politik, og der har kunnet opretholdes et reelt økonomisk selvstyre.

Men respekten for det lokale demokrati og respekten for de lokalt valgte politikere har aldrig været mindre med de indgreb, V, K, O og Y i disse lovforslag lægger op til. Tilliden er – pist – forsvundet, men værst af alt sender lovforslagene også et signal til alle lokale ledere og bestyrelser i daginstitutioner, folkeskoler og plejehjem om, at det ikke kan betale sig for dem at opføre sig økonomisk ansvarligt. De får nemlig ikke lov til at bruge de opsparede midler.

Med lovforslagene genoplives derfor en totalt gammeldags budgetstyring, hvor enden på det hele kan blive, at både kommuner og institutioner bliver presset ud i en uansvarlig situation, hvor de tømmer pengekasen til den sidste tier af ren mistillid til de centrale beslutningstagere og af mistillid til, at man kan få lov til selv at disponere.

Den her diskussion handler derfor ikke, som det påstås flere gange fra både Venstres og De

Konservatives ordføreres side, om at overholde vedtagne budgetter. Det handler i stedet for om, hvorvidt man rent faktisk kan have tillid til de vedtagne budgetter. Da spørgsmålet om kommunal økonomi var oppe i valgkampen, lovede statsministeren, som hr. Rasmus Prehn også var inde på, at regeringen ikke ville skære i de kommunale budgetter for 2008. Men det passer jo ikke i virkelighedens verden. I det omfang f.eks. en folkeskole har overført et både godkendt og budgetlagt beløb fra 2007 til 2008, kan den ikke anvende beløbet i 2008, uden at kommunen bliver straffet, enten med en statsafgift eller ved at skulle finde tilsvarende besparelser andre steder, hvis man vil være sikker på at undgå straf. Det er den simple kendsgerning, som jo så i øvrigt gælder for samtlige daginstitutioner, folkeskoler og plejehjem.

Finansloven mellem V, K, O og Y handler derfor om, når al staffing skrælles væk, at den kreds af partier vil stå som de glade afsendere af ældre- og børnechecks i stort set samme økonomiske størrelsesorden, som man er fortørnet over at kommunerne bruger ekstra til velfærd. Derfor er sigtet tilsyneladende at gøre kommunalpolitikkerne til andenrangs. De skal makke ret og gennemføre besparelser, mens V, K, O og Y leger julemænd. At sideeffekten er en afgørende svækkelse af det kommunale demokrati og et totalt tillidsbrud over for decentralt ledede arbejdspladser bekymrer tilsyneladende ikke. At det gode, gamle Venstre, der engang i fortiden hyldede det nære samfund og decentral ansvarlighed, aktivt deltager i en så centralistisk og i virkeligheden også så populistisk styring, er helt ubegribeligt og i virkeligheden en tragedie.

På den baggrund må vi afvise lovforslaget.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:54

Erling Bonnesen (V):

Når man sådan kigger på de faktiske forhold, må vi jo bare konstatere, at med den nyligt gennemførte kommunalreform har VK-regeringen jo faktisk gjort ord til handling, netop ved at vise stor tillid, ved at give kommunerne rigtig mange opgaver – faktisk har de aldrig haft så mange opgaver før, som de har nu – og dermed må vi også sige, at det billede, som ordføreren fra Det Radikale Venstre her fremstiller om centralisme, jo sådan set ikke er i overensstemmelse med fakta. Opgaverne ligger meget decentralt nu. Så er